MAGAZIN Sportiv

VARA

A pornit bătrînul soare,
Mai deunăzi, la plimbare :
Tinerii în Spartachiadă
Vrea să-i vadă.

Auzise-n alte treceri
Că porniseră întreceri
Şi acum de sus, fireşte,
Îi priveşte.

Pe-un tăpşan marcat în lege
Cu arbitru — se-nţelege!—
Unii fug după o minge
Cine-nvinge ?

Jocul îl interesează
Şi cu fiecare fază
Interesul îl cuprinde
Şi s-„aprinde" !

Cu regrete se desparte
Şi porneşte mai departe
Colo-n vale ce să fie ?
Veselie !

O fetiţă mai cochetă
A sărit peste ştachetă
Parcă ar dori să zboare
Către soare.

Iar „bătrînul" de pe boltă
Parcă-n sine se revoltă
Ar da anii jos din spate
De se poate...

Apoi „luminat" la faţă
Işi zîmbeşte în...mustaţă
Şi-n întreceri concurează
Cu... o rază !

Care străbătînd distanţa
Stabileşte performanţe
Ce nu sînt omologate
Din păcate !

Dup-un timp bătrînul soare
O ia iarăşi la plimbare
Tinerii în Spartachiadă
Vrea să-i vadă !

I. CHIVU

ÎN PATRU RÎNDURI

Tînărul Ion Şerban în vîrstă de 16 ani a sărit 1,95 m la înălţime.

Antrenorul cu glas tandru
Spuse astfel spre mulţime:
Nu mai e un copilandru.
Dar va creşte-n... înălţime !

Arbitrul de fotbal. O. Comşa a condus pînă acum 500 partide

Meciurile ce-a condus
Sînt o cifră fenomen
Şi arată că a dus
Multă muncă... pe teren.

Scrima din ţara noastră se găseşte pe un drum bun

Sigur, din această veste
Ce-o socot bine venită
Văd că scrima nu mai este
O problemă... ascuţită.

V. D. POPA

Poşta MAGAZIN

LOUIS LUNGU, TURNU SEVERIN. — Valentin Stănescu, antrenorul echipei Rapid, a fost un talentat portar. El a fost selecţionat şi în e-

chipa noastră naţională de fotbal : de 5 ori. Ultima oară în 1947.

AUREL TOMESCU, BUCUREŞTI — Iată... semnalmentele noului recordman mondial la săritura cu prăjina (5,23 m) : Fred Hansen, 23 de ani, înălţime 1,83 m, greutate 76 de kilograme, profesiunea : student la secţia dentară a Universităţii din Rice. Cele mai bune performanţe realizate de el : în 1961 : 4,57 m, în 1962: 4,73 m, în 1963 : 4,90 m. Se pare că recordul mondial stabilit de el întruneşte condiţiile necesare pentru a fi omologat.

NICOLAE BADILEA, SINAIA. Care dintre cei doi Seimesi a evoluat în linia de atac a lui Dinamo Bucureşti, cu prilejul turneului de la New York ? Cel de la U.T.A.

GHEORGHE MOTIOC, SATU MARE. **„V-am trimis nişte epigrame şi nu m-ar supăra dacă ar apărea în pagina „Magazin".** Bine că îmi spuneţi, ca să nu mai am emoţii altă dată ! Din păcate, epigramele trimise de dv. nu sînt îndeajuns de bune pentru a putea vedea lumina tiparului. Dar, nimeni nu s-a născut epigramist. Mai încercaţi, deci !

TUDOR RADULESCU, BUZAU. — Palmaresul întîlnirilor de campionat dintre Rapid şi Dinamo ? Mi-aţi dat de lucru, dar sînt în măsură să vă răspund : Notaţi... dv. şi alţii, ca să nu fiu întrebat din nou : 46—47 : 0—2 şi 1—1, 47—48 : 2—3 şi 1—0, 48—49 : 1—0 şi 5—2, 1950 : 4—2 şi 5—3, 1951 : 2—3 şi 1—5, 1952 : Rapid a jucat în „B", 1953 2—0 şi 1—2, 1954 ; 2—2 şi 1—2 ; 1955. Rapid a jucat din nou în „B", 1956 : 2—3 şi 3—2, 57—58, 0—4 şi 1—0, 58—59: 3—2 şi 2—3, 59—60 : 1—0 şi 0—2, 60—61 : 0—2 şi 2—1, 61—62 : 1—2 şi 1—0, 62—63 : 2—1 şi 1—1, 63—64: 0—2 şi 2—5.

NICOLAE BOCHIAN, MEDIAŞ. Este exact : în ediţia 1947—1948, Clujul a avut trei echipe în categoria A. Cel mai bine s-a clasat Universitatea : pe locul 4. Celelalte două echipe, C.F.R. şi Dermata, s-au clasat pe locurile 8 şi, respectiv, 11, din 16 echipe participante.

TEODOR TEHES, HUNEDOARA. **„La un moment dat un jucător, ieşindu-şi din fire, comite un gest regretabil : se repede la arbitru şi-l loveşte. Ce face arbitrul ? Il elimină pe acel jucător, sau părăseşte el terenul ?** De ce el ? Părăseşte terenul jucătorul respectiv, care pentru o astfel de abatere ar putea fi scos din viaţa sportivă. Sîntem convinşi însă că întrebarea dv şi răspunsul nostru vor rămîne probleme pur ... teoretice !

FANICA NEAMŢU, MURFATLAR. — Neprezentarea vizei medicale nu duce automat la ...neînceperea jocului şi deci la pierderea lui. Meciul se joacă şi în aceste condiţiuni, cealaltă echipă menţionînd acest lucru în cuvenita contestaţie, asupra căreia urmează să se pronunţe forurile în drept.

ANA ORBAN, PLOIEŞTI. — In cadrul marilor pregătiri pe care le fac pentru J.O., japonezii au construit între Osaka şi Tokio (circa 600 de kilometri) o linie specială de tren, astfel că distanţa va putea fi parcursă în trei ore şi ceva, trenul realizînd o medie orară de 180 de kilometri.

MIRCEA GRIGORIU, BUCUREŞTI. — Campionii mondiali de box — mai cu seamă la categoriile mici — se schimbă destul de des. Să sperăm totuşi că pînă mîine dimineaţa este valabilă următoarea listă : muscă : Ebihara (Japonia), cocoş : Jof-

fre (Brazilia), pană : Sugar Ramos (Mexic), semiuşoară: Carlos Ortiz (Porto Rico), uşoară . Perkins (S.U.A.), semimijlocie: Griffith (S.U.A.), semigrea : Pastrano (S.U.A), grea : Clay (S.U.A.)

ION POSTAŞU
desene de
N. CLAUDIU

SFATURI DE SEZON PENTRU UNII TURIŞTI...

■ *Urcînd spre cabană nu părăsiţi drumul marcat luînd-o pe o potecă descoperită de dv. acum zece ani, pentru a ajunge mai repede. Mai mult ca sigur că veţi ajunge la ţintă mai tîrziu...*

■ *Nu încercaţi să depăşiţi cu orice preţ timpul indicat pe marcaj pentru parcurgerea drumului respectiv, alergînd sau luînd-o pe scurtătură. Vă obosiţi degeaba: primii sosiţi la cabană nu primesc nici un premiu!*

■ *Să ştiţi că o fotografie este o amintire mult mai frumoasă de la o excursie decît un braţ de cetini sau de ienupăr pe care vreţi să-l duceţi acasă. (Nu uitaţi că ienupărul face parte din flora ocrotită de lege ca monument al naturii!!).*

■ *Nu incrustaţi iniţialele numelui dv şi al ei pe trunchiurile copacilor sau pe mesele din cabană. Vă puteţi rupe briceagul de care aveţi nevoie în excursie...*

■ *Nu este bine să vă etalaţi cunoştinţele de alpinism în faţa colegilor de excursie, căţărîndu-vă pe stînci. Să ştiţi că coborîrea este mai anevoioasă şi s-ar putea să aveţi nevoie de ajutorul unui adevărat alpinist, ca să... urcaţi apoi.*

T. R.

VITEZE

Cunoscutul automobilist englez Malcom Campbell se pregăteşte de zor pentru a depăşi recordul mondial stabilit în 1947 la Salt Lake de John Cobb, care a realizat o medie orară de 634,267 km.

Aceasta nu este totuşi cea mai mare viteză atinsă în automobilism. La 5 august 1963, la Boneville, americanul Craig Breedlove, pilotînd un vehicul cu trei roţi, prevăzut cu un motor cu reacţie, a realizat o medie orară de 656,390 km. Această performanţă nu a fost însă omologată de F.I.A., care a considerat neregulamentar vehiculul cu trei roţi folosit de Craig Breedlove.

Instantaneu...

Vara aceasta nu prea ne-a răsfăţat cu căldurile. Ba dacă ar fi să ne gîndim parcă a vrut să ne facă în necaz cu ploaia, vîntul şi... brrr, ce frig e!

Totuşi, fotoreporterul I. Mihăică a găsit o zi din acelea cu zăduf şi cer fără nori ca să surprindă acest instantaneu şahist la ştrandul Tei. Şi l-a oferit „Magazinului" nostru. Iar noi îl publicăm pentru că oricît ar fi ea vremea de îndărătnică tot trebuie să se lase bătută. Calendarul arată 4 iulie, nu?

ŞAH ŞI... ALGEBRĂ

In întrecerea sportivă egalităţile sînt un lucru obişnuit. Doi atleţi trec în acelaşi timp linia de sosire. Cine va stabili ordinea exactă ? Celula fotoelectrică — veţi răspunde. Desigur. Dar cînd mai multe echipe acumulează într-un campionat acelaşi număr de puncte, căreia îi va reveni titlul? Foarte simplu: decide golaverajul — la fotbal ori hochei, numărul de victorii, rezultatul direct şi esaverajul (în această ordine) — la rugbi, coşaverajul direct — la baschet etc.

Dar la şah? Aici treburile sînt puţin mai complicate, aşa că vom răspunde... noi, punîndu-l în temă cu acest prilej pe cititorul ing. F. Karcher —, care ne-a adresat întrebarea.

In şah egalităţile sînt tranşate printr-un calcul matematic, cunoscut sub numele de sistemul „Sonneborn-Berger". Prin el se stabileşte, în cazul cînd doi sau mai mulţi jucători au acelaşi număr de puncte, *care din victoriile obţinute în turneu sînt mai de preţ*. In acest scop la numărul de puncte realizat de concurenţi aflaţi la egalitate se adaugă punctajul jucătorilor la care au cîştigat şi jumătate din punctajul celor cu care au făcut remiză. Urmează adunarea şi.. gata.

Aşadar, prin aplicarea acestui sistem este avantajat cel care a cîştigat la jucători aflaţi în partea de sus a clasamentului. Recent, la turneul interzonal de la Amsterdam, Larsen — egal cu Smislov, Spasski şi Tal — a beneficiat de un punctaj al coeficienţilor mai bun, datorită victoriilor la Spasski şi Bronştein. In schimb Tal, care a remizat cu primii 11, a avut un „Sonneborn" slab, fiind „aruncat" pe locul IV.

Aşadar, pentru a-şi asigura un punctaj al coeficienţilor bun jucătorul trebuie să caute să cîştige la cei mai puternici. Dar mai sigur este să fie singur pe primul loc, evitînd astfel aceste complicaţii de ordin... algebric.

V. CHIOSE

UMOR

AMABILITATE

Pe socoteala cunoscutei echipe franceze de fotbal Racing, care a retrogradat în divizia B, circulă următoarea anecdotă :

Intr-o zi, conducătorii clubului, alarmaţi de faptul că spectatorii nu mai veneau la meciurile Racingului şi că situaţia financiară devenise de-a dreptul disperată, s-au adunat pentru a vedea ce măsuri ar putea fi luate pentru a se putea face faţă situaţiei. Toţi erau nervoşi, se învinuiau unul pe altul, nu vedeau nici o soluţie pentru a ieşi din impas.

Deodată se aude soneria telefonului. Aflat lîngă telefon, preşedintele clubului ridică receptorul:

— Nu vă supăraţi — întrebă necunoscutul de la telefon — la ce oră jucaţi duminică ?

Mai amabil ca oricînd, preşedintele răspunse :

— La ce oră sînteţi liber ?...

COMBATIVITATE... TIRZIE

Desen de FRED GHENADESCU

12 întrebări şi... 24 de răspunsuri

Revista „FOOTBAL MAGAZINE" a adresat o serie de întrebări unor talentaţi jucători de fotbal din Belgia şi Italia. Este vorba de internaţionalii **Van Himst** (S. C. Anderlecht) şi **Mazzola** (Internazionale Milano). Iată cîteva din întrebările puse şi răspunsurile primite :

1. Venirea dv. în fotbal a ridicat probleme speciale, familiale sau de alt gen ?

V. H. : De nici un fel. Eram elev şi aveam 16 ani cînd am debutat. Tatăl meu era un suporter fidel al Anderlechtului.

M. : Apariţia mea în fotbal n-a ridicat nici un fel de probleme speciale. Tatăl meu a fost fotbalist profesionist la echipa Torino şi a dispărut în catastrofa aeriană de la Superga. El m-a făcut să iubesc fotbalul.

2. La ce vîrstă aţi debutat ?

V. H. : Sînt la Anderlecht de pe cînd aveam 10 ani. Am debutat în prima echipă la 16 ani şi peste un an eram „internaţional".

M. : Am debutat la 19 ani într-o echipă profesionistă, dar am intrat pe un teren de fotbal la vîrsta de 4 ani. Am jucat în competiţii pentru pitici şi juniori începînd de la 13 ani.

3. Antrenamentul vi se pare plictisitor sau inutil ?

V. H. : Ar fi plictisitor dacă antrenorul nu ar varia de loc lecţiile. Antrenamentul este şi mai puţin plictisitor pentru un semiprofesionist, aşa cum sînt eu, pentru că acesta are, din fericire, şi alte preocupări decît fotbalul, cu toate că-i acordă prioritate acestuia.

M. : Nu, absolut de loc, mai ales cu un antrenor ca Herrera, care are o gamă nesfîrşită de metode de antrenament. Fotbalul este o meserie (cel puţin pentru mine, ca profesionist) care trebuie făcută serios.

4. Urmaţi un regim special ? Vă luaţi precauţii ?

V. H. : Trebuie să duc un regim alimentar foarte strict pentru a nu mă îngrăşa. In familia noastră toţi sînt trecuţi de 100 kg. Am renunţat la prăjituri şi la produsele de patiserie, spre disperarea mamei mele care este o foarte bună gospodină.

M. : Bineînţeles ! Toţi fotbaliştii profesionişti au o disciplină de viaţă impusă, foarte strictă, mai ales, în Italia. Clubul ne ţine tot timpul sub control medical şi fiecăruia i se prescrie regimul alimentar potrivit. In rest, eu mă conduc după o disciplină personală liber consimţită : nu întîrzii în oraş, nu fumez, nu beau de loc şi... dorm mult.

5. Socotiţi că pentru a deveni un mare jucător trebuie dus un regim de viaţă diferit de cel al altor tineri ?

V. H. : Evident. Nu există nici o portiţă de scăpare. Nu beau decît lapte şi nu fumez de loc. Şi nu mă încearcă de loc gîndul că sînt păgubit... Acest regim este indispensabil fotbalistului.

M. : Un regim de viaţă adecvat este indispensabil pentru a ajunge pe treapta cea mai de sus.

6. Jucaţi mai reţinut în vreun meci lipsit de interes sau dacă aveţi o partidă importantă în zilele următoare ?

V. H. : Publicul îşi plăteşte intrarea la toate meciurile. Noi avem deci datoria să-i oferim de fiecare dată spectacolul la care are dreptul.

M. : Nu, niciodată. Mai întîi pentru că nu e în firea mea şi apoi, pentru a-ţi merita locul în echipă, trebuie să probezi mereu că eşti cel mai bun.

7. Credeţi că mai puteţi progresa ?

V. H. : Bineînţeles. Fiecare meci, fiecare antrenament ne aduce cîte ceva nou şi ne dăm osteneala să deschidem bine ochii.

M. : Da. Mereu trebuie să facem progrese, altfel viaţa şi fotbalul ne-ar lua-o înainte şi totul n-ar avea nici un farmec. Simt o mare bucurie cînd reuşesc ceva ce adesea, înainte, nu reuşeam sau să descopăr şiretlicuri noi pentru a-mi păcăli adversarul.

8. Pe care fotbalist al lumii îl admiraţi mai mult ?

V. H. : Pe Di Stefano, pentru că este un jucător complet.

M. : Pe Di Stefano. Pentru el fotbalul n-are secrete.

9. Care sînt distracţiile dv. preferate ?

V. H. : Discurile, cinematograful, cîte puţin din fiecare. Dar mai ales sportul.

M. : Colecţionez discuri. Dar îmi place sportul sub toate formele lui, aerul curat şi, de asemenea, lectura.

10. Credeţi că problemele de tactică au o importanţă primordială în fotbal ?

V. H. : Nu. E drept, e necesară o tactică de bază dar cred că o echipă bună trebuie să fie capabilă să improvizeze altceva dacă meciul nu decurge aşa cum l-a sperat ea. Tactica este indispensabilă, dar nu trebuie să fim sclavii ei.

M. : Problemele de tactică au importanţa lor, bineînţeles, dar ele nu sînt primordiale. In ochii mei au mai multă importanţă valoarea individuală a jucătorilor, pregătirea fizică, spiritul colectiv.

11. Ii arătaţi antrenorului părerea dv. asupra vreunei probleme care ţine de echipă ?

V. H. : Este meseria antrenorului să „vadă"... Totuşi, cred că un jucător poate să-i dea sugestii antrenorului său. O colaborare inteligentă este întotdeauna de dorit. Antrenorul are însă ultimul cuvînt.

M. : Cred că nu e rolul meu, poate pentru că antrenorul Herrera cunoaşte fotbalul mult mai bine decît mine. Mai tîrziu, dacă voi avea idei, i le voi arăta.

12. Cum credeţi că este mai bine : o echipă în care numărul tinerilor să primeze, sau o formaţie alcătuită din jucători mai în vîrstă şi cu cel mult 1—2 tineri ?

V. H. : Un tînăr sau doi într-o formaţie mai vîrstnică întîmpină greutăţi în afirmarea lor. Prefer o echipă tînără în întregime.

M. : O echipă alcătuită din tineri are avantajul prospeţimii, dinamismului, dar cred că 2—3 jucători mai în vîrstă, cu experienţa şi sîngele lor rece, sînt de neînlocuit.

traducere de
MIRCEA TUDORAN